

که ریک له په نای خواوه

شویڼ گوندی شیوی قازیبه له قهره داغ

ریکه وت: زوربه ی کاته کانی ۱۹۸۷-۱۹۸۸

گوندیبهک، ئیدی نازانم به ته واوه تی خه لکی کام گوندی دؤلی دوکانی قهره داغ بوو، کاتی نانخواردنی نیوه روئی ئیمه ی ده زانی، دیوه ره یه ک بوو بؤخوی، به لام هندی جار سه وزه و میوه و که رته تی واش هه بوو داریشی بؤ باره گاکه مان به کرئ دهینا. که پاره مان ده دایه، له خودا ده پارایه وه که له م شیوعیانه تیک نه دا و ته نها نه ختی فیژی خواپه رستنیان بکا. جاریکیان زور ته نگه تاو بوو، ئاخیر ئیمه مالی خوامان له گوندی شیوی قازی کردبووه بنکه ی سهره کی به تالیونی هوت. ئه و دیوه ره یه خوی کرد به ژوردا وهک جارن هاواری کرد، وا دیسان ئه و که ره له په نا خواوه ده به ستمه وه، چاویکتان لییی! دیسان بووه وه به پیکه نین. هاوړی مام شیخیکی خه لکی گوندی ئه حمده برنه ومان هه بوو، وتی: باشه برا، ئه گهر تو ئه و گویدر ژت له په نای خواوه به ستوه ته وه، ئیدی ئیمه ی بی دین چون ده توانین ئاگامان لی بی، کاکه تو دهیده یته دهست ئیمه چاودیزی بکه ین، یان خوا ؟

وتی: ده زانم ئیوه دهست پاکن، و ئه گهر پیکه وه چاوتان لییی دلنیاتر ده بم، جارئ ته نگاوم وازم لییین! ئه و دیوه ره یه، زور جاریش رسته یه کی ده گوت ته وه: به ئه قلم وایه، ئیدی نازانم به ئه قلی ئیوه چیه، که لیمان دپرسی بؤ رو ده که یته ئیمه؟ ده یگو، وه لامه که ی لای خوتانه، ئیوه ده تانه وی که س برسی نه بی، که واته ده توانم به رده وام لی ره میوانتان بم!

له سه د هه ساره ی یاداشته کانه وه

ئاسو بیاره یی (ئارام هه ورامی)

شیوی قازی، قهره داغ، باشووری کوردستان